

Betje Simmeren is geboren op 16 maart 1917 in Groningen. Ze was de dochter van Salomon Simmeren (1885-1943) en Vrouwtje van de Rhoer (1886-1943). Ze had twee zussen, Vogelina (1913-1920) en Henderina (1919-1943) en een broer Ephraïm (1910-1977). Haar zus Vogelina overleed in 1920.

In 1925 wordt in Groningen de Joodse Iduna-groep opgericht. Het was de eerste Joodse Scoutinggroep die zich bij de NPV aansloot, als groep 6. Omstreeks 1933 splitste zich een deel van de groep af en werd de Zionistische groep 7 Mee-Avdoet le-Cheroet (Van Knechtschap naar vrijheid). Akela Aaltje van der Woude en hopman Elie Cohen sloten zich hierbij aan en Betje werd welpenleidster bij deze groep, samen met les de Lange. Ze stopte in februari 1938.

Vlak voor de oorlog woonden ze met haar ouders op Oostersingel 13 in Groningen. Haar vader had een handel in oude en nieuwe metalen. Haar broer Ephraïm werkte in de zaak en nadat Beppie de MULO afgerond had ging ze er ook aan de slag. Ze zorgde onder meer voor de verkoop en reisde veel.

Betje trouwde op 16 maart 1942 in Groningen met Philip Stoppelman. Haar ouders waren beiden bij haar huwelijk aanwezig. Philip werkte in Groningen, maar kreeg in mei 1942 een aanstelling aan de Joodse lagere school, aan de Molenwaterweg in Rotterdam. Hij kreeg een verhuisvergunning op 26 mei 1942. Betje bleef in Groningen. Omdat hij geen gehoor gaf aan een oproeping in Groningen, voor een keuring voor werkkampen, werd hij in Rotterdam gearresteerd, eind augustus 1942. Hij werd op 6 november vanuit kamp Westerbork gedeporteerd naar concentratiekamp Auschwitz en daar waarschijnlijk in een van de satelietskampen als dwangarbeider tewerkgesteld. Als overlijdensdatum wordt 30 april 1944 in Midden-Europa aangehouden.

Joodse bedrijven werden in de bezettingstijd "geariseerd" en Salomon mocht zijn eigen bedrijf aan de Herebinnensingel niet meer betreden. Een Duitse *Verwalter* nam de leiding op zich. Hij liet Betje echter gewoon doorwerken, omdat hij erg tevreden over haar was. Ze werd, zo vertelde ze bijna vijftig jaar later, in feite gedurende de oorlog door deze man gered. Tot 1943, nadat haar man Philip al was gedeporteerd, bleef ze in de zaak. Daarna vertrok ze naar Amsterdam, waar ze met valse papieren als verpleegster aan de slag ging.

Haar vader, moeder Vrouwtje en zus Henderina zijn op 12 februari 1943 in concentratiekamp Auschwitz vermoord.

Na de bevrijding keerde Betje terug naar Groningen en assisteerde haar broer, die de oorlog eveneens overleefde en het bedrijf van vader door rechtsherstel terugkreeg. In 1946 hertrouwde ze met Justus Cohen. Zij emigreerden naar Israël. Ephraïm bleef in Groningen en leidde de metalenhandel.

Betje is in Israël op 25 juni 2013 op 96-jarige leeftijd overleden.

Meer informatie

[Waakt; orgaan der Padvinders Vereniging Nederland, jrg 5, 1938, no. 2, 1938 » 1938-02 - Pag. 14 | Delpher](#)

[Het Stenen Archief – Joodse begrafplaatsen in Nederland - 97](#)

[Salomon Simmeren Joods Monument](#)

[Philip Stoppelman Joods Monument](#)

[Betje Simmeren Joods Monument](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.